

בע"ה

ליחוד לע"נ הרב אחיעז אהוד אטינגר וגל קיידאן הי"ד

בתקופה האחרונה, אנו עדים לצערינו לטרור רצחני, להחרבת משפחות, ולכאב עצום.

נוכח הכאב, אנו כמהים לקורטוב נחמה אלוקית, ולעיון במקורות.

לשם הלימוד לע"נ הנרצחים, ננסה להביא כמה פסקאות ממרן הרב חרל"פ.

"השמחה מוכרחת ביותר בזמן הנפילה שאז אין שום הגנה להינצל מעומק הירידות ופחד אחיזת החיצוניות זולת בשמחה מופלאה, לעורר את האיברים לשמחה גלויה".

אומר הרב, כאשר יש נפילה ממש גדולה, יש דווקא אז צורך גדול בשמחה.

הכאב מביא אותנו להתרסקות נפשית, לאשליה, לתחושת ריקנות, לפחד שבחיצוניות לא נותר דבר, שהעולם נכבה.

הרב לא מדבר על שמחה כזאת שדורשת ממני להסתובב עם חיוך מרוח מאוזן לאוזן.

זה לא אנושי ולא אפשרי. לאחר אובדן מוחשי כזה, אנו נותרים ללא מילים. ובטח שלא עם המלצה לכואבים, שיתחילו לשמוח.

אלה לשמחה כזאת שמקורה באמונה.

אומר הרב, עיכוב שמגיע בגלל הכאב, יכול למנוע רק את המעשים, אך לא את המחשבות והעוז הפנימי.

חייבים לעשות את החילוק החשוב הזה.

זה שאני עצוב, לא אומר שאני מושבת.

אומנם אני מושבת עכשיו. אבל רק במעשים. אני לא מסוגל לרקוד כעת. אך המחשבות שלי והעוז הפנימי לא נעצר. הראש שלי תמיד עובד. והשמחה הכללית הלאומית שלי, העוז שלי כיהודי, הציורים הרוחניים וההתקדמות שלי, לעולם לא נעצרים. הם ממשיכים בכל הכח וכל תעצומות הנפש שבי.

בע"ה

"אין לך דבר בעולם המטריד ומחליש את הכישרון כמו היגון, הוא המכלה אותו ורוצה גם לאפסו, הוא החנופה ומדות רעות וכיוצא. ובכל עז ועוצמה צריכים להתגבר על היגון המתועב, ואז הכל שב.

רוב בני האדם הם בעלי כישרון גדולים אלא שהלחץ של היגונות מטרידתם. היגון מחליש את הרצון, וממילא הכל מתעמעם ונכבה. *הננו קרואים לרצונות כבירים!*, ובזה תלוי כל ישענו ועוז נחמתנו.

אבל בזמן שיתגברו גם על הצל שהוא שלא ירצו לשלול שום דבר חיובי, אז הכל יואר ורק ברכה ומרפא יביא בכנפיו"

אין דבר המחליש את כוחות החיים שבי, כמו היגון.

היצר הרע, רוצה לכלות ולאפס את כל הכוחות שלנו בעקבות האבדון.

הוא זה שלוחש לנו: הכל אבוד. אין טעם לחיים. תזרוק הכל ותתפרק.

מכנה הרב את היגון, כמתועב. אנו נדרשים להתייחד עם הכאב. להקצות לו את הזמן הראוי לו. אך מגיע שלב שבו עלינו להתגבר, ולהלך הלאה. אל תכליתנו באמצעות איתני הנפש שלנו.

רוב האנשים, הם בעלי כוחות עצומים!

אלה שהלחץ של היגון מחליש אותם. היגון מחליש את כח הרצון. מביא אותי לאפסיות והופך אותה לאידיאל החדש שלי. לתחושות לא מוכרות של כעס, תסכול ומרירות על העולם, על עצמי, ועל ריבונו של עולם.

הננו קרואים לרצונות כבירים!

אנחנו לא סתם עם. אנחנו שייכים לעם ישראל!

אנו נקראים להיות חלק מאלוקות אדירה! מרצונות כבירים של תכלית החיים ומעוזם!

ובהבנה הזאת, תלוי כל ישענו ועוז נחמתנו.

ומסיים הרב: כשנתגבר אפילו על הצל הכי קטן של התבוסתנות והכאב, ששולל ממנו כל עשיה חיובית, נגיע למדרגה של נקיות עמוקה בעבודת ה', והכל יואר בנפש, ויביא ברכה ומרפא בכנפיו.